

Warszawa, dnia 07 listopada 2016 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-oaI.4233.25.2015.oz.17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23, ze zm.), dalej: *kpa*, po rozpatrzeniu odwołania Gminy Lipie, reprezentowanej przez Wójta Gminy Lipie od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.2.2013.EJ.23, odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na *zabezpieczeniu przeciwpowodziowym wsi Danków poprzez budowę zbiornika retencyjnego i polderu przeciwpowodziowego – gmina Lipie, powiat kłobucki, województwo śląskie*,

utrzymuję w mocy ww. decyzję.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej: RDOŚ w Katowicach, na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i, art. 80 ust. 1 oraz 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, ze zm.), dalej: *ustawa ooś*, odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na *zabezpieczeniu przeciwpowodziowym wsi Danków poprzez budowę zbiornika retencyjnego i polderu przeciwpowodziowego – gmina Lipie, powiat kłobucki, województwo śląskie*.

Pismem z dnia 05.05.2015 r. Wójt Gminy Lipie, działając na rzecz i w imieniu Gminy Lipie złożył odwołanie od ww. decyzji. Środek zaskarżenia został wniesiony z zachowaniem ustawowego terminu.

Z tytułu posiadania prawa własności do nieruchomości znajdującej się w miejscu realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia – działki o nr ewid. 1408 i 1975, obręb Danków, gm. Lipie, skarżące przysługuje status strony postępowania zakończonych wydaniem ww. decyzji.

Kwestionując decyzję RDOŚ w Katowicach, Wójt Gminy Lipie wskazał na naruszenie art. 107 § 1, 2, 3 *kpa* oraz 85 *ustawy oos*, podnosząc m.in., iż w uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ wbrew wymogom ustawowym nie odniósł się do następujących kwestii:

- w jaki sposób została wzięta pod uwagę i uwzględniona opinia Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłobucku z dnia 16.09.2013 r.
- z czego wynikał obowiązek nałożenia oceny oddziaływania na środowisko, skoro z uwagi na kwalifikację planowanej inwestycji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzenie ww. oceny nie jest obligatoryjne
- w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko
- czy przedsięwzięcie spełnia przesłanki art. 38j *Prawo wodne* i czy spowoduje nieosiągnięcie celów środowiskowych i z jakich powodów.

Mając powyższe na uwadze, wniesiono o uchylenie skarżonej decyzji w całości i „*ponowne rozpatrzenie sprawy*”.

Organ II instancji ustalił i zważył, co następuje.

RDOŚ w Katowicach właściwie dokonał kwalifikacji objętego wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, wskazując, że zalicza się ono do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), tj. „*budowie przeciwpowodziowe, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża, w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przzerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód lub ich kanalizacja rozumiana jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych*”.

Organ I instancji określił swoją właściwość do wydania zaskarżonej decyzji powołując się na art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i *ustawy oos*. W myśl przytoczonego przepisu w przypadku przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. *o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych*, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Powyższe znajduje potwierdzenie w treści wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w którym wskazano iż planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na podstawie ww. ustawy. Mając na uwadze, iż zawiera ona enumeratywne wyliczenie podmiotów, którym prawodawca przyznał status inwestora, tutejszy organ wystąpił do Śląskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych, dalej: ŚZMiUW o przedłożenie dokumentów potwierdzających jego umocowanie do występowania w ww. roli. Z wyjaśnień przedstawionych w piśmie z dnia 10.08.2016 r. wynika, iż do uzyskania decyzji inwestycyjnej dla przedmiotowego przedsięwzięcia Mariusza Olszówkę – zastępcę dyrektora ds. administracji i zamówień publicznych ŚZMiUW upoważnił Marszałek Województwa Śląskiego.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z załącznikami, dalej: *raport oos* oraz uzupełnień z dnia 20.11.2013 r. oraz z dnia 29.01.2014 r., a także analizy obowiązujących przepisów, RDOŚ w Katowicach odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia objętego wnioskiem ŚZMiUW. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przytoczył przepis art. 81 ust. 3 *ustawy oos* wskazujący na konieczność odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku wpływu przedsięwzięcia na możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz wymienił literalnie przesłanki, wynikające z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2015 r., poz. 469, ze zm.), dalej: *ustawa Prawo wodne*, umożliwiające odstępstwo od ww. nakazu. Jednocześnie podniósł, iż z przedłożonego w sprawie stanowiska inwestora (pismo z dnia 29.01.2014 r.) wynika, iż cel przedsięwzięcia jakim jest ochrona przeciwpowodziowa wsi Danków może być osiągnięty poprzez realizację innego, korzystniejszego z punktu widzenia ochrony przyrody wariantu polegającego na przywróceniu meandrów rzeki Liswarty oraz likwidacji wałów od istniejącego jazu do drogi Wesoła-Danków. Powyższe stało się podstawą skierowanego do inwestora pisma, w którym organ I instancji wezwał do przedłożenia analiz wpływu na środowisko ww. wariantu alternatywnego, czego nie uczyniono.

Mimo iż, jak słusznie sygnalizuje skarżąca, uzasadnienie decyzji ma charakter zbyt ogólny, przez co budzić może pewne obawy, co do sposobu rozpatrzenia materiału dowodowego, organ odwoławczy stwierdza, że w zaistniałym stanie faktycznym i prawnym RDOŚ w Katowicach wydał prawidłowe rozstrzygnięcie w sprawie, powołując się na przepisy regulujące zagadnienia dotyczące ochrony wód. Uzupełniając w tym zakresie kwestionowaną decyzję organu I instancji, GDOŚ wyjaśnia co następuje.

Do prawodawstwa polskiego ustawą *Prawo wodne* wraz z jej aktami wykonawczymi zostały transponowane zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. określającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L. Nr 327, poz. 1 ze zm.), której nadrzędnym celem jest uzyskanie w Państwach Członkowskich dobrego stanu wód (zarówno powierzchniowych, jak i podziemnych). Dla realizacji powyższego zamierzenia ustanowiono plany gospodarowania wodami w poszczególnych dorzeczach, w których wydzielono i sklasyfikowano jednolite części wód stanowiące zgodnie z definicją ujętą w Ramowej Dyrektywie Wodnej „*oddzielne i znaczące elementy wód*” i określono w stosunku do nich cele środowiskowe niezbędne do osiągnięcia. Mając na uwadze powyższe zobowiązania, przed realizacją przedsięwzięcia mogącego oddziaływać na stan wód zobligowano właściwe organy do przeanalizowania jego wpływu pod kątem wyznaczonych celów. Z restrykcji zawartej w art. 81 ust. 3 *ustawy oos* wynika, iż z zasady do wydania pozytywnej decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia organ uprawniony jest w sytuacji stwierdzenia braku negatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla zidentyfikowanych jednolitych części wód (po spełnieniu pozostałych wymogów *ustawy oos*).

Rozstrzygnięcie omawianej kwestii winno zostać poprzedzone kompleksową oceną wpływu przedsięwzięcia na cele środowiskowe wód, której w opinii organu II instancji nie przeprowadzono w analizowanej sprawie w sposób prawidłowy, o czym świadczą braki oraz niejednoznaczne zapisy *raportu oos* i jego uzupełnień. Mimo prowadzonego przez RDOŚ w Katowicach postępowania wyjaśniającego, organ I instancji nie uzyskał od wnioskodawcy wystarczających danych pozwalających na wyrażenie zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia, co stało się bezpośrednią przyczyną odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Podstawą oceny oddziaływania przedsięwzięcia na jednolite części wód jest właściwe ich zidentyfikowanie. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że realizacja wariantu polegającego na budowie zbiornika retencyjnego i suchego polderu przeciwpowodziowego wiązać się będzie z ingerencją w dwa ciek: rzekę Liswartę oraz jej prawobrzeżny dopływ – Iwanówkę. W dokumentacji wskazano, iż rzeka Liswarta stanowi jednolitą część wód powierzchniowych o nazwie „*Liswarta od dopływu spod Przystani do Górnianki*” PLRW600019181657, pominięto jednak fakt, iż zgodnie z zapisami Planu gospodarowania dorzecza Odry (M.P. 2011 r. Nr 40, poz. 451) za znaczący element wód została również uznana Iwanówka (pod nazwą „*Dopływ z Iwanowic Małych*” PLRW6000171816554). W konsekwencji w stosunku do ww. jednolitej części wód nie przeprowadzono analizy mającej na celu określenie wpływu inwestycji na nieosiągnięcie celów środowiskowych, podczas gdy na podstawie samej charakterystyki przedsięwzięcia można stwierdzić, iż jego wpływ na możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych będzie znaczący. Realizacja inwestycji w wariantcie inwestorskim przewiduje bowiem zmianę odcinka ciek Iwanówka w zbiornik wodny, co niewątpliwie spowoduje fundamentalne zmiany jego parametrów (zastąpienie ekosystemem wodnym zbliżonym do jeziornego). Powyższe działanie wpływać będzie praktycznie na wszystkie elementy oceny ekologicznego stanu wód istotne z punktu widzenia osiągnięcia celów środowiskowych: elementy biologiczne (m.in. skład i liczebność flory wodnej, skład i liczebność fauny), elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne (system hydrologiczny, ciągłość ciek i warunki morfologiczne), elementy fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne (stan fizyczny i warunki tlenowe).

W oparciu o przedłożoną w sprawie dokumentację nie można wykluczyć również negatywnego wpływu inwestycji na osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitej części wód podziemnych nr 98 (Subregion Warty Wyżynny), w granicach której planowane jest przedsięwzięcie. Wielokrotnie w *raporcie oos* i uzupełnieniach pojawia się informacja o zagrożeniu jakie dla wód gruntowych stwarza realizacja zbiornika wodnego, w związku z obecnie niekorzystnymi parametrami jakościowymi wód Liswarty i Iwanówki (które miałyby zasilać zbiornik), wynikającymi z nieuregulowanej kwestii zrzutu ścieków komunalnych. Wyjaśnić należy, iż niedopuszczalnym jest wyrażenie zgody na proponowane w dokumentacji rozwiązanie zakładające techniczne wykonanie inwestycji z przesunięciem rozpoczęcia eksploatacji zbiornika wodnego do momentu wyeliminowania ponadnormatywnych zrzutów ścieków, które nastąpiłoby w bliżej nieokreślonym czasie.

Jak wspomniano powyżej możliwość wpływu przedsięwzięcia na nieosiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód, stanowi przesłankę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Odstępstwo od ww. reguły możliwe jest jedynie w przypadku, gdy inwestycja spełnia przesłanki określone w art. 38j ustawy Prawo wodne, wśród których wskazano m.in. na fakt uwzględnienia planowanych działań w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, konieczność wykazania braku rozwiązań alternatywnych, korzystniejszych z punktu widzenia interesów środowiska oraz nadrzędnego interesu publicznego.

W przedmiotowym przypadku, w obecnie obowiązującym Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (M.P. 2011 r. Nr 40, poz. 451), brak jest jakiegokolwiek wzmianki o budowie zbiorników przeciwpowodziowych w miejscowości Danków. Jednocześnie dla jednolitych części wód obejmujących teren, na którym mają być one zlokalizowane w powyższym planie nie ustanowiono derogacji, która mogłaby umożliwić realizację przedsięwzięcia powodującego nieosiągnięcie celu środowiskowego. Inwestycja zamieszczona została natomiast w zatwierdzonym przez Radę Ministrów dokumencie p.n.: Masterplany dla dorzecza Odry – jako *„mogąca spowodować nieosiągnięcie dobrego stanu wód lub pogorszenie stanu/potencjału, dla której należy rozważyć zastosowanie odstępstwa”*, nie znalazła się jednak w projekcie aktualizacji Planu gospodarowania wodami dorzecza Odry, podlegającemu aktualnie procedurze legislacyjnej. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż na chwilę obecną, w sytuacji wysoce prawdopodobnego oddziaływania planowanego zbiornika wodnego, skutkującego nieosiągnięciem celów środowiskowych dla jednolitych części wód biorąc pod uwagę zapisy art. 81 ust. 3 ustawy oos, w związku z art. 38j ustawy Prawo wodne, nie jest możliwe wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. inwestycji.

Ponadto wskazać należy, iż w raporcie oos i jego uzupełnieniach nie udowodniono, że cel inwestycji może zostać osiągnięty jedynie poprzez realizację wariantu preferowanego przez inwestora, tj. budowę zbiorników. Tym samym nie spełniono przesłanki art. 38j ustawy Prawo wodne dotyczącej konieczności wykazania braku rozwiązań alternatywnych. Wielokrotnie w przedłożonej przez inwestora dokumentacji podnoszono, że korzystniejszym z punktu widzenia środowiska byłoby rozwiązanie polegające na przywróceniu meandrującego charakteru rzeki Liswarty oraz likwidacji wałów od jazu do drogi Wesoła-Danków (przy ewentualnym wykonaniu wału ziemnego po południowej stronie drogi biegnącej wzdłuż zabudowań Dankowa równoległe z korytem rzeki), przy czym nie przedstawiono stosownych analiz, pozwalających na ocenę wpływu przedmiotowego wariantu na środowisko. Powyższego nie uczyniono również na wezwanie organu I instancji.

Co więcej, w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, uzupełniając dokumentację podważono zasadność realizacji inwestycji w ramach działań z zakresu ochrony przeciwpowodziowej, wskazując iż *„nieznaczne zagrożenie powodziowe (dla dwóch budynków) może pojawić się raz na 500 lat”* oraz wyjaśniając, że z uwagi na stosunkowo niewielką głębokość wody *„nawet w sytuacji ekstremalnej powodziowej można zastosować zabezpieczenie budynków”*, unikając tym samym konieczności budowy zbiorników (mokrego i suchego).

Z powyższych przyczyn w opinii organu II instancji dalsze prowadzenie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego

przedsięwzięcia stało się bezcelowe, zatem słusznie RDOŚ w Katowicach zakończył je wydaniem decyzji negatywnej. Podkreślić należy, iż organ I instancji przed ostatecznym rozstrzygnięciem sprawy powiadomił strony postępowania o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania uwag i wniosków. Inwestor nie podejmując po wydaniu ww. zawiadomienia żadnych czynności mających na celu uzupełnienie materiału dowodowego świadomy był braku możliwości uzyskania zgody na realizację przedsięwzięcia.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniu tutejszy organ stwierdza, co następuje.

Słusznie podnosi skarżąca, iż w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko nie ma charakteru obligatoryjnego. Nie oznacza to jednak, iż przepisy *ustawy oos* pozostawiają pełną dowolność w tym zakresie. Nakazują one organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowanych (każdorazowo, mając na względzie indywidualny charakter sprawy) rozstrzygnąć w drodze postanowienia powyższą kwestię uwzględniając łącznie uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 *ustawy oos* oraz zgromadzone dane, w tym kartę informacyjną przedsięwzięcia. W analizowanej sprawie RDOŚ w Katowicach postanowieniem z dnia 20.03.2013 r., znak: WOOŚ.4233.2.2013.EJ.4 stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko, przedstawiając w uzasadnieniu rozstrzygnięcia przesłanki którymi się kierował. Podkreślić należy, iż strony postępowania poinformowane zostały przez organ I instancji zarówno o wydaniu ww. postanowienia, jak i o przysługującym im zgodnie z art. 65 ust. 2 *ustawy oos* prawie do wniesienia zażalenia, wobec czego skarżąca mogła zapoznać się z jego treścią i ewentualnie zainicjować jego kontrolę instancyjną. Wyżej wymienione postanowienie nie jest przedmiotem zaskarżenia analizowanym w ramach prowadzonego przez tutejszy organ postępowania odwoławczego, wobec czego GDOŚ nie ma podstaw do analizy jego poprawności, ani też wyjaśniania treści rozstrzygnięcia. Uwagi zgłoszone w stosunku do ww. postanowienia pozostają zatem bez wpływu na wynik przedmiotowej sprawy.

Ustosunkowując się do poruszonyj w odwołaniu kwestii sposobu uwzględnienia w skarżonej decyzji stanowiska Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłobucku z dnia 16.09.2013 r., w pierwszej kolejności wyjaśnić należy, iż organ ten rozpatruje sprawę oraz wydaje opinię wyłącznie w granicach swoich kompetencji, tj. zadań z zakresu zdrowia publicznego, które zostały określone na mocy ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2015 r., poz. 1412, ze zm.). Podkreślenia wymaga, iż opinia organu inspekcji sanitarnej jest dla organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach niewiążąca. Zatem nawet w sytuacji, gdy organ sanitarny nie widzi przesłanek do negatywnego zaopiniowania przedsięwzięcia, nie oznacza to, iż z innych przyczyn, tj. zagadnień będących domeną regionalnego dyrektora ochrony środowiska analizowana inwestycja nie może być niedopuszczona do realizacji. W analizowanej sprawie to właśnie kwestie ochrony środowiska przesądziły o odmowie określenia warunków realizacji przedsięwzięcia. Nadmienić jednak należy, iż pozytywne stanowisko Powiatowego Inspektora

Sanitarnego w Kłobucku obwarowane zostało koniecznością „*wyeliminowania nielegalnych zrzutów ścieków ponadnormatywnie zanieczyszczonych do rzeki Liswarty i jej dopływów na odcinku zasilającym w wodę projektowany zbiornik*”. W sytuacji natomiast gdy jakość wody nie ulegnie poprawie, ww. organ wskazał na potrzebę przeanalizowania „*celowości realizacji ochrony przeciwpowodziowej i retencji wody na analizowanym terenie*”, z uwagi na „*zagrożenie dla lokalnego środowiska przyrodniczego i (...) zagniwanie wód w zbiorniku*”. Powyższe kwestie były przedmiotem analiz organu I instancji i stały się podstawą do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Jak wskazano w uzasadnieniu skarżonego rozstrzygnięcia i dodatkowo wyjaśniono w niniejszej decyzji o powyższym przesądziła możliwość istotnego negatywnego oddziaływania wariantu proponowanego przez wnioskodawcę na jednolite części wód oraz niezpełnienie przez inwestora dokumentacji w zakresie analiz wpływu na środowisko wariantu alternatywnego, wskazywanego jako korzystniejszy z punktu widzenia ochrony środowiska.

GDOŚ po ponownym rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy, obejmującym analizę zgromadzonego materiału dowodowego, kontrolę merytoryczną zaskarżonej decyzji, jak również rozpatrzenie zarzutów przedstawionych w odwołaniu uznał rozstrzygnięcie RDOŚ w Katowicach za prawidłowe.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na decyzję służy stronie skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kejs
Marek Kejs

Otrzymują:

- 1) Mariusz Olszówka - zastępca dyrektora ds. administracji i zamówień publicznych Śląskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Katowicach (pełnomocnik Marszałka Województwa Śląskiego), ul. Sokolska 65, 40-087 Katowice
- 2) Gmina Lipie, Urząd Gminy Lipie, ul. Częstochowska 29, 42-165 Lipie
- 3) Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 *kpa* w związku z art. 74 ust. 3 *ustawy oos*, poprzez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłaszania w:
  - Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska
  - Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach
  - Urzędzie Gminy Lipie
  - Urzędzie Miejskim w Krzepicach
  - Urzędzie Gminy Opatów.

Do wiadomości:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska Katowicach.

